

۱۲ پروژه نافرجام اپل که در ابتدا با استقبال گرم کاربران روبرو شدند [بخش دوم-آخرا] - دیجیاتو

مریم موسوی | چهارشنبه، ۰۸ آبان ۱۳۹۸

اپل از جمله شرکت های شناخته شده و ارزشمند جهان است. این کمپانی همه ساله با ارائه نسل جدید گجت های محبوب خود جریان رسانه ای قدرتمندی را به راه می اندازد و استانداردهای تازه ای را در صنعت تکنولوژی تعریف می کند.

اما همانطور که در [مطلب شب گذشته](#) گفتیم شرکت ها در مسیر پیشرفت با مشکلاتی روبرو می شوند و بعضا نمی توانند به آنچه در سر داشته اند، رنگ واقعیت بدهند. اپل نیز از این قاعده جدا نیست و در طول چندین دهه از فعالیتش بارها پیش آمده که نتواند آینده دلخواهش را برای قابلیت ها و محصولات تازه خود ترسیم کند. در پست دیشب شش مورد از این محصولات را با شما در میان گذاشتیم و در این قسمت می خواهیم شش محصول دیگر را از نظر بگذرانیم.

۷- نیوتن؛ دستگاهی پر از باگ که می خواست کاربران را با تکنولوژی تاچ آشنا کند

قبل از آنکه همه ما تلفن هوشمند بخریم، خیلی از مردم از دستیارهای دیجیتالی شخصی استفاده می کردند و نکته عجیب برای طرفداران اپل اینکه واژه PDA نخستین بار با عرضه Newton MessagePad اپل در سال ۱۹۹۲ میلادی ابداع شد.

نیوتن دستگاهی با ایده آینده نگرانه بود که کمی زودتر از زمان خود متولد می شد. این دستگاه علاوه بر مدیریت برنامه ها و فهرست مخاطبان می توانست از هر نقطه ای که بخواهید برای شماره دلخواهتان فکس ارسال کند که این ویژگی در دهه ۹۰ میلادی فوق العاده بود.

اما متمایزترین ویژگی این دستگاه قابلیت تشخیص امضای آن بود که به کاربران امکان می داد با کمک یک استایلوس روی صفحه نمایش آن نقاشی کرده یا متن مورد نظرشان را بنویسند. تقریباً تمامی ویژگی های MessagePad جلوتر از زمان خود بود.

قیمت این دستگاه نیز درست مانند قابلیت هایش دست نیافتنی بود: اپل قیمت ۶۹۹ دلار را برای MessagePad خود در نظر گرفته بود که با ۱۲۰۰ دلار امروز برابری می کند. MessagePad اپل در کنار قیمت بالایش یک ایراد عمده دیگر هم داشت و آن هزاران باگی بود که مرتباً در آن کشف می شد و به همین خاطر اپل سه مرتبه عرضه آن را به تعویق انداخت. به همین خاطر نیز نیوتن یکی از محصولات بی‌فایده بود که جابجایی بلافاصله بعد از پیوستن دوباره اش به اپل در اواخر دهه ۹۰ میلادی تولیدش را متوقف کرد.

۸- Apple III؛ دستگاهی که برای کسب و کارها طراحی شد اما از رقابت باز ماند

بعد از موفقیت Apple II اپل وارد دهه ۸۰ شد و یکی از برنامه هایش برای این دهه سلطه برای شرکت ها و دفاتر کار بود. برای همین منظور Apple III ساخته شد تا نیازهای مختلف کسب و کارهای سراسر دنیا را برطرف کند و برای همین قابلیت هایی نظیر کیبورد به سبک دستگاه های تایپ برای آن در نظر گرفته شد که امکان شیفت کردن سریع از حروف بزرگ به کوچک یا بالعکس را داشت و به نمایشگر بزرگ تری مجهز بود. Apple III اولین کامپیوتری بود که استیو ورنیاک در طراحی اش نقشی نداشت و در عوض طراحی آن بر عهده کمیته ای متشکل از مهندسان اپل و بخش های بازاریابی آن بود.

با در نظر داشتن همین مساله عجیب نبود که Apple III ایراداتی اساسی در طراحی داشته باشد. برای مثال به خاطر مسئله ناپایداری عملکرد، اپل مجبور شد که ۱۴ هزار دستگاه تولید و فروخته شده را جمع آوری کند. مشکل دیگر این بود که صدای فن های خنک کننده به قدری جابز را آزار می داد که او با اضافه کردن منفذ یا هر گونه فن به این کامپیوتر مخالفت کرد و در نتیجه داغ شدن بیش از اندازه از دیگر مشکلات رایج کاربران این سیستم بود. علیرغم تلاش ها برای رفع این ایرادات تولید Apple III در سال ۱۹۸۴ میلادی متوقف شد.

۹- کامپیوتر لیزا که قرار بود کاربران خانگی را با خود همراه کند اما باعث تضعیف وجهه مکینتاش

Apple III تنها تلاش اپل برای جایگزین کردن Apple II نبود و توسعه لیزا که برگرفته از سرواژه های عبارت Local Integrated Software Architecture به معنای معماری نرم افزار یکپارچه بومی است نیز در همین راستا صورت گرفت. ساخت این کامپیوتر از اواخر دهه ۸۰ میلادی آغاز شد و تلاش داشت که صنعت کامپیوتر را وارد سمت و سوی تازه ای کند. نکته مهم آنکه لیزا برای نخستین بار به اینترفیس گرافیکی مجهز بود و جابز آن را آینده کامپیوترها می دانست.

به لطف این کامپیوتر توسعه چندین برنامه مهم در محیط Lisa Office (که البته در عصر مدرن منسوخ شده) انجام گرفت که از آن جمله میتوان به LisaWrite و LisaGraph و همچنین ابزارهای برنامه نویسی در Lisa Workshop اشاره کرد. این کامپیوتر همچنین برای خود یک ماوس داشت که برای کامپیوترهای آن دوران عجیب بود.

علیرغم این دیدگاه و نوآوری ها، لیزا سه ایراد اصلی داشت: نخست قیمت آن که ۱۰ هزار دلار بود؛ دوم استفاده از سیستم پرونده اختصاصی به نام Twiggy که کارایی لازم را نداشت و در نهایت اینکه به دنبال فروش ناموفق لیزا (تنها چند هزار دستگاه در سال اول) استیو جابز مجبور به ترک تیم توسعه دهنده لیزا شد.

اما اگر جابز پروژه لیزا را ترک نمی کرد شاید نمی توانست ایده های مبتکرانه اش را در یکجا جمع

کرده و موفق به ساخت مکینتاش شود.

۱۰- مک پرفورما؛ شکستی دیگر برای اپل

سری کامپیوترهای پرفورما از همان ابتدا با مشکلات زیادی همراه بود. اپل حدود ۷۰ مدل از این محصول را تولید کرد و تنها وجه تمایز آنها سرعت پردازش آنها بود. مدل x200 با امکاناتی نظیر سرعت پردازشی بیشتر، سازگاری با CD-ROM و توانایی اتصال به اینترنت به دست مشتریان رسید و در ادامه مسیر پرفورما برای ورود به کلاس های درس باز شد و امکانی برای دانش آموزان فراهم گردید تا از برنامه ها و نرم افزارهای جدید این محصول استفاده نمایند.

اما مشکلی که تقریباً هیچکس در ابتدا تشخیص نداد این بود که توان پردازشی این کامپیوتر صرفاً برای انجام تسک های سبک نظیر کار با برنامه های پردازش کلمات یا CD-ROM مناسب بود و وقتی کاربران تلاش می کردند به اینترنت یا کامپیوترهای دیگر موجود در شبکه متصل شوند، عملکرد پرفورما دچار اختلال می شد و در زمان تایپ آدرسهای تحت وب نیز حروف به صورت تناوبی گم می شدند.

در ادامه مشکلات پیش روی پرفورما کم کم بر آوردند و این ایده در ذهن بسیاری شکل گرفت که مک سرعت و پایداری لازم نسبت به دیگر پی سی ها را ندارد و به همین خاطر برای بیش از یک دهه کامپیوترهای مک عقب تر از پی سی ها بودند. بنابراین پرفورما به لوازم جانبی اضافی

نیاز داشت تا مشکلات خود را تا حد ممکن برطرف کند و همین مساله قیمت نهایی آن را بالا می برد.

۱۱- Power Mac G4 Cube کامپیوتری دیگر برای کاربران خانگی که شکست خورد

با یک نگاه به G4 Cube می شد بسیاری از مشکلاتی که اپل در گذشته به آن متهم شده بود را شناسایی کرد و ارجحیت دادن به طراحی نسبت به عملکرد یکی از اصلی ترین نشان بود. G4 Cube طراحی بی نظیری داشت و می توان گفت جلوتر از زمان خود حرکت می کرد و روح آن در مک مینی دمیده شده است.

با این حال، مک مینی مشکلات Cube را نداشت که از آن جمله میتوان به کابل های متصل شده به بدنه دستگاه اشاره کرد که کاملا در معرض دید بودند و از زیبایی کلی آن کاسته بودند. اصلی ترین مشکل Cube به ظرافت آن باز می گشت: قاب یا کیس آن مرتبا دچار ترک های مویی می شد و اپل معتقد بود این ترک ها ناشی از فرایندهای تولید بوده اند.

۱۲- پاور بوک ۵۳۰۰ که قرار بود لپ تاپ بهتری نسبت به بقیه باشد اما نبود

پاوربوک قرار بود جهشی رو به جلو برای کامپیوترهای پرتابل باشد. این محصول که در وهله نخست به خاطر برخورداری از ۶۴ گیگابایت رم (که همین حالا هم از خیلی لپ تاپ های امروزی بیشتر است) با توان پردازشی بالایی وارد بازار شد و پورت های متعددی برای اتصال آن به دستگاه های دیگر روی بدنه اش تعبیه شده بود و در نتیجه پاوربوک در نظر بسیاری یک دستگاه همه کاره بود.

پاور بوک تیم بازاریابی قدرتمندی داشت و در چندین فیلم مطرح دهه ۹۰ از جمله *Liar, Liar, My Best Friend's Wedding* و معروف تر از همه *Independence Day* نشان داده شد.

علیرغم وجهه شناخته شده و مطرح و سخت افزار خوبی که برای این سیستم در نظر گرفته شده بود پاور بوک دو مشکل عمده داشت: نخستین و کوچک ترین مساله اینکه ارزان ترین مدل آن که بیشتر مورد توجه کاربران قرار گرفت سرعت چندانی نداشت چرا که اپل برای پایین نگه داشتن قیمت، کش اضافه آن را حذف کرده بود و دوم اینکه باتری این محصول به صورت متناوب دچار آتش سوزی می شد و نهایتاً اپل را وادار به جمع آوری آن از سطح بازار کرد.

[دیجیاتو](#)